

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/291/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209929
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611209929.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Y. XXXX/XX, o zaplatenie 382,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. mája 2012 č. k. 4C/105/2012-28, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie navrhovateľa o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 16,60 eura s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 08.05.2009 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa ustanovenia § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, na základe čoho mal za preukázané, že účastníci konania dňa 27.07.2006 uzatvorili úverovú zmluvu č. 3607167847. Táto zmluva je zároveň zmluvou o poskytnutí úveru s úverovým rámcom vo výške 663,88 eura, na základe čoho bol odporca oprávnený čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Svoj úver nesplácal podľa dohodnutých podmienok, pričom bol následne dňa 22.04.2009 vyzvaný k splateniu celého dlhu vo výške 382,25 eura, a keďže na výzvy nereagoval, navrhovateľ sa domáhal zaplatenia tohto dlhu súdnou cestou. Celková výška dlhu je 382,25 eura, čo predstavuje istinu vo výške 16,60 eura, zmluvný úrok vo výške 287,69 eura, poplatok za výber z bankomatu vo výške 12,28 eura, zmluvnú pokutu vo výške 21,23 eura, sankčný úrok vo výške 11,60 eura, mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 32,85 eura, ako aj úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 16,60 eura od 08.05.2009 do zaplatenia. Odporca potvrdil, že si zobral úver na TV a po zaslaní kreditnej karty vyberal peniaze z bankomatu, avšak prišiel o prácu, a preto úver prestal splácať, pričom istinu je schopný zaplatiť v hotovosti aj napriek tomu, že spoločne s manželkou poberajú iba sociálnu dávku vo výške 198,40 eura. Súd v rámci vykonaného dokazovania mal za to, že v dolnej časti tlačiva, na ktorom bola uzavretá úverová zmluva bolo drobným písmom uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., a podpisom tejto úverovej zmluvy klient súčasne uzatvára so spoločnosťou Home Credit zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 úverových podmienok. V samotných úverových podmienkach navrhovateľa, ktoré sú taktiež vytlačené veľmi drobným a voľným okom takmer neviditeľným písmom, je v hlave 8 upravená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 15.000,- Sk a v hlave 9 sú upravené podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru. Odporca na základe prvotne uzatvorenej zmluvy splácal úver na zakúpený tovar, po jeho splatení mu bola zaslaná úverová karta, po jej aktivovaní si vybral z bankomatu dňa 10.03.2007 sumu 99,58 eura, dňa 11.03.2007 sumu 165,97 eura a dňa 26.03.2007 sumu 199,16 eura a ďalšie menšie čiastky. Týmto spôsobom vyčerpal sumu 707,03 eura a splátkami

navrhovateľovi zaplatil sumu 690,43 eura. Rozdiel teda predstavuje sumu 16,60 eura, ktorej zaplataenia sa navrhovateľ domáhal súdnou cestou, nakoľko odporca úver riadne nesplácal a dňa 22.04.2009 bol písomne vyzvaný na splatenie celého úveru v celkovej výške 382,25 eura a okrem istiny sa navrhovateľ domáhal aj zaplataenia ďalších nárokov. Súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplataenie sumy 382,25 eura s prisl. je dôvodný iba čiastočne. V rámci dojednávania úverovej zmluvy navrhovateľ vopred vnútil odporcovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. V tomto prípade poukázal na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Uvedené sa týka nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ust. hlavy 8, 9 úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom k tomu, že podpisom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient prehlásil, že sa oboznámil s úverovými zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Spôsob jednania navrhovateľa možno považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorej nemôže byť poskytnutá súdna ochrana, a preto pokiaľ navrhovateľ poskytol odporcovi finančné prostriedky na základe neplatného právneho úkonu, vzniká mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ a to na základe plnenia z neplatného právneho úkonu. Keďže odporcovi poskytol sumu 707,03 eura a z tejto odporca doposiaľ vrátil iba sumu 690,43 eura, tak rozdiel predstavuje sumu 16,60 eura, ktorý je odporca povinný vydať navrhovateľovi, a preto ho súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu spolu s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 08.05.2009 do zaplataenia v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže odporca sa dostal do omeškania od uvedeného dátumu a preto je povinný zaplatiť aj úroky z omeškania. Vzhľadom k tomu súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný iba do sumy 16,60 eura s úrokom z omeškania a vo zvyšku podaný návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s tým, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Dňa 27.06.2012 (po uplynutí 15 dňovej lehoty na podanie riadneho odvolania) navrhovateľ podal písomné doplnenie odvolania, v ktorom žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že žiadny všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu vec nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov, pričom podstatným je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknuté zmluvy spĺňali. Poukázal na to, že uzatvorením revolvingovej zmluvy odporcovi nevznikli priamo práva a povinnosti, keďže k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu - k aktivovaniu karty, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra IVR, pričom sa vyžaduje uvedenie identifikačných údajov za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že odporca mal evidentný záujem na tom, aby sa platná revolvingová zmluva stala aj účinnou, pretože vykonal prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začal čerpať. Bol toho názoru, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak na psychiku odporcu, a preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v tomto prípade naplnená. Okrem toho konštatoval, že rozsah právnej terminológie alebo písmo v dotknutej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou, v danom prípade nemôže mať za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ. Ohľadom dodržania písomnej formy zmluvy o revolvingovom úvere dodal, že táto bola dodržaná, keďže má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., v dôsledku čoho je zmluva o revolvingovom úvere platná. V tomto smere za relevantnú považoval skutočnosť, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Svoje závery oprel aj o rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo 1201/2009, ako aj o rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-453/10. Záverom dodal, že ochrana spotrebiteľa by mala byť len výnimkou zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody, pričom ako výnimka by sa mala vykladať reštriktívne.

Podľa § 42 ods. 3 prvej vety OSP pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 218 ods. 1 písm. d) OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1.

Podľa § 5 ods. 1, 2 OSP súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v

občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach. Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že uplynutím lehoty na odvolanie zaniká možnosť odvolateľa upravovať nielen rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, ale aj dopĺňať dôvody odvolania. Lehota na doplnenie tzv. blanketového odvolania o odvolacie dôvody, určená v § 205 ods. 3 v spojení s § 204 ods. 1 OSP (15 dňová lehota), je lehotou zákonnou, ktorej zmeškanie vedie k odmietnutiu odvolania; to platí aj vtedy, ak táto lehota plynie do uplynutia lehoty, určenej odvolateľovi súdom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/151/2005). Odvolanie musí byť jasné a zrozumiteľné, aby z jeho obsahu bolo zrejmé, z ktorého taxatívne uvedeného zákonného dôvodu odvolateľ odvolanie uplatňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ prostredníctvom vlastného právneho oddelenia podal na pošte dňa 06.06.2012, t. j. jeden deň pred uplynutím odvolacej lehoty odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, bez akéhokoľvek odôvodnenia. Uviedol, že odvolanie odôvodní v lehote 20 dní. Následne podaním doručeným súdu 27.06.2012 doplnil dôvody svojho odvolania. Navrhovateľ bol o náležitostiach odvolania poučený v písomnom vyhotovení prvostupňového rozhodnutia. Navyše v konaní realizuje právne úkony vlastným právnym oddelením, takže súd nemal povinnosť poučovať ho o procesných právach a povinnostiach v zmysle § 5 ods. 1, 2 OSP. Špecialista tohto právneho oddelenia J. R. T., ktorá je podpísaná pod odvolaním, si tejto okolnosti musela byť vedomá, pretože sama v odvolaní uviedla, že dôvody odvolania doplní do 20 dní. Akceptovaním takéhoto postupu odvolateľa by došlo k predĺženiu lehoty na podanie odvolania, čo však nie je možné, pretože 15 dňová lehota na podanie odvolania je zákonnou lehotou, ktorú nemožno predĺžovať.

S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nespĺňa náležitosti zakotvené v ust. § 205 ods. 1 v spojení s ust. § 42 ods. 3 OSP, pričom písomné uvedenie dôvodov odvolania navrhovateľ súdu do konca uplynutia lehoty na podanie odvolania v zmysle § 205 ods. 3 OSP

neoznámil. Rozsah a dôvody odvolania môže odvolateľ uviesť alebo rozšíriť len do uplynutia odvolacej lehoty. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v zákonnej 15 dňovej lehote na podanie odvolania neuviedol žiadne odvolacie dôvody, jeho doplnenie dôvodov bolo podané až po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty, v ktorej mohol odvolanie o dôvody doplniť, odvolací súd jeho odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d) OSP, ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti odvolania. Odvolací súd poznamenáva, že na odstránenie väd odvolania v zmysle § 211 ods. 1 OSP súd navrhovateľa nevyzýval, pretože z ust. § 205 ods. 3 OSP vyplýva, že rozsah a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť iba do uplynutia odvolacej lehoty, ktorá v tomto prípade uplynula dňa 07.06.2012, čo je deň nasledujúci po dni, v ktorom podal navrhovateľ odvolanie na pošte bez odôvodnenia. Takáto výzva súdu by bola prísne formalistická, pretože ak by navrhovateľ aj doplnil dôvody odvolania, súd by na ne nemohol prihliadať, pretože by už boli podané po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty, v ktorej má byť odvolanie odôvodnené. Taktiež jedným z dôvodov pre takto zavedený postup bolo aj to, že navrhovateľ má vlastné právne oddelenie (právnych špecialistov), ako aj samotná existencia ust. § 5 ods. 2 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. c) OSP (per analógiám) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.